

EKİM 2024

KEYİFLER KEBAP GAZETESİ

NİLAY ŞANLI
Çizer: Afra Elif

SKANDALLAR BAHANE, HABERLER ŞAHANE!

i y i k i k i t a p l a r ı m v a r . . .

● TİMAŞ YAYINLARI ●
İSTANBUL 2024

KEYİFLER KEBAP GAZETESİ

Yayın Yönetmeni Savaş Özdemir
Proje Editörü Yalçın Yaman
Yardımcı Editör Feride Büşra Bayyığıt
Kapak Tasarım Esra Burak
İç Tasarım Kısmet Gül Albayrak

1. Baskı Ekim 2024
Uluslararası Seri No (ISBN) 978-625-97911-0-4

TİMAŞ YAYINLARI

Adres Bahçelievler Mahallesi Zübeyde Hanım Caddesi
No: 8 Üsküdar - İstanbul
Telefon (0212) 511 24 24
E-posta bilgi@ilkgenctimas.com

Baskı ve Cilt WPC Matbaacılık
Sertifika No 50884
Adres Osmangazi Mah. Mehmet Deniz Kopuz Cad. No: 17-1
Esenyurt / İstanbul
Tel (0212) 886 83 30

TİMAŞ YAYINLARI / 6189

ÖZGÜR ROMANLAR / 85

Raf: 10+ Roman Öykü

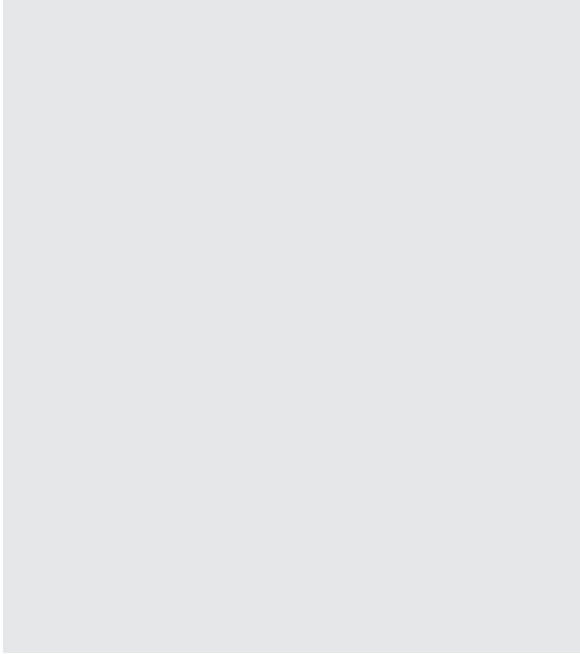
KÜLTÜR BAKANLIĞI YAYINCILIK SERTİFİKA NO: 45587

© 2024 Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Timaş Basım Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketine aittir. İzinsiz yayımlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

NİLAY ŞANLI

1980 yılında İstanbul'da doğdum. 2002 senesinde Eskişehir'de Anadolu Üniversitesi'nin Turizm ve Otel İşletmeciliği bölümünden mezun oldum. Daha sonra İngilizcemi geliştirmek için Londra'ya gittim. Orada mesleğimle ilgili eğitim programlarını tamamlayarak ülkeme döndüm. İstanbul'da ve Antalya'da çeşitli otellerde ve seyahat acentelerinde çalıştım. Evlenip anne olduktan sonra çocuklar için kitap yazmaya başladım. 2014 yılından beri çocuk kitapları yazıyorum. Son olarak P4C uzmanlığı eğitimi aldım ve halen bu alanda çalışmaktayım.

HAVUZDA DOĞAN GAZETE

Eğlence olsun diye çıkardığımız gazete tüm mahalleyi yerinden oynattı desem abartmış sayılmam. Büyüklerin ne çok sırrı, ne çok tuhaflığı varmış meğer! Onca skandaldan sonra yazlıkçıların çoğu evlerini satıp başka yerden yazlık alsa şaşırmam. Bizimkilerin taşınma gibi bir düşüncesi yok neyse ki. Hatta onlar da benim gibi en çok bu yaz eğlendiler. Babam her sabah kahvaltıda “Bomba haber var mı bugün Atakan?” diye sordu. “Olmaz mı baba? Haber bizim işimiz,” deyip onu iyice havaya sokardım.

Şimdiye kadar tatil demek telefonla oynamak, denize havuza girmek, yemek, içmek, yatmak şeklindeydi benim için. Hatırlanacak kayda değer pek bir şey yaşamamıştım. Oysa o yaz, ben ve mesai arkadaşlarım tatilcilere unutamayacakları bir yaz yaşattık. Ama en çok da bizim için unutulmaz oldu.

Gazete çıkarma fikri havuzda deve güreşi oynarken çıktı. Aslında böyle ciddi bir iş için ne kadar da tuhaf bir an. Yani bu fikir kitap okurken falan çıksa daha havalı olurdu sanki.

Deve güreşinde kimse Eyüp’ü omzuna almak istemezdi. Eyüp, evde tartısı olmadığı için kilo-

sunu bilmiyor ama bence doksan civarı olabilir.

“Atakan, bu sefer de ben çıkayım yukarı,” diyerek hevesle bana baktı. “Kanka hayatıma kastın mı var? Daha önümde yaşanacak koca bir ömür var,” dedim gülerek.

“Amma abarttın. Kerem bari sen al beni omzuna,” diyerek bir umut Kerem’e baktı. Oysa Kerem benden bile zayıf. Hatta yarım porsiyon. Restoranlarda az çorba istersin ya, işte Kerem o az çorba gibidir.

“Eyüp benden oyun kartlarımı iste bunu isteme arkadaşım.”

Buse o sırada havuzun kenarına oturmuş keyifle ilekli dondurmasını yiyerek bizi izliyordu. Bir yandan da ayaklarını suya batırıp çıkarıyordu. “Suyun kaldırma kuvveti var beyler. Korkmayın bu kadar,” dedi gülerek. Piraye, suya dalıp hızla Buse’ye doğru yüzdü ve yanına oturup kulağına bir şey fısıldadı. İkisi de kıkırdadılar. Buse yarım kalan dondurmasını Piraye’ye verip havuza girdi.

“Eyüp, ben seni omzuma alırım.”

“Gerçekten mi?”

“Tabii ki, sadece bir şey rica edeceğim.”

“ikolata mı?”

“Hayır şaşkın. Üç saniye içinde Atakan’ı havuzun dibine boylaman gerek.”

“O iş bende Buse.”

Buse’den bunu bekleniyordum açıkçası. Bana meydan okuyordu resmen.

Piraye, havuzun kenarından “3 – 2 – 1 – dal,” deyince Buse ve Kerem aynı anda suyun dibine indi. İlk defa deve güreşi için heyecanlanmıştım. Çünkü kesinlikle kazanmak istiyordum. Kerem’in omzuna dengeli bir şekilde oturmayı başardım ama Kerem ve Buse ayağa kalkınca hafiften yutkunmuş olabilirim. Ne de olsa karşımda Eyüp vardı. O nasıl bir heybetti kardeşim! Hem karada hem suda yaşayabilen neşeli bir canavar edası vardı. İlk defa yukarıda olduğu için çok mutluydu. Islak yüzündeki sırıtışı görünce içimden “Eyvahlar olsun,” dedim. Bu neşesi bana insafli davranmasını sağlasa ne hoş olurdu, diye düşündüm.

Buse’nin yıkılmayacağını adım gibi biliyordum. İnat etmişti bir kez. Onun inadından korkulur. Ayrıca Buse değişik bir kızdır. Ne yapacağını ve ne söyleyeceğini asla tahmin edemezsin. Eyüp’ü deve güreşinde omzuna almak da her yığidin harcı değildir.

Eyüp, ufaktan bana dokunmak için bir hamle yapınca biz Kerem’le pıt diye devrildik. Tabii Kerem’in bakış açısından Eyüp kim bilir nasıl görünmüştür? Onu suçlayamayacağım. Yine de biraz daha direnebilirdik. Çünkü Kerem’le mağlubiyet sularına gömülmemiz sanırım üç saniye bile sürmemiştir.

Piraye havuz kenarından ıslık çalıp “Şok, şok... Bilime inanmayan cahil gençler deve güreşinde hüsrana uğradı,” diyerek iki eliyle fotoğrafımızı çekiyor gibi yaptı. Buse ve Eyüp beşlik çaktılar. Buse hınzırca gülümseyerek bana baktı ve “Geçmiş olsun Atakan,” dedi.

“Oldu olacak gazeteye haber yapalım bunu,” dedim. Yenildiğimiz için biraz gıcık olmuştum.

“Suyun kaldırma kuvvetini boşa mı buldu Arşimet?” dedi Buse. Resmen başarısının tadını çıkarıyordu. Rövanş istemeyeceğimizden de emindi tabii.

“Haberim çıksa ne güzel olurdu,” dedi Eyüp.

Kerem kakhaha atarak “Kimse bunu haber yapmaz kanka,” dedi.

Buse, “O zaman biz yaparız,” dedi.

Piraye “Evet ya, bir gazete mi çıkarsak? Okul

gazetesi gibi ama bizimki site gazetesi olur,” dedi.

Aklıma internette gördüğüm komik bir haber geldi. “Boğazına sinek kaçan bir adam sineği öldürmek için tarım ilacı içmiş, sonra da hastanelik olmuş tabii. Böyle komik haberler yapabiliriz,” dedim. Hepimiz çok güldük.

Biraz daha üstüne konuşunca gerçekten gazete çıkarmaya karar verdik. Hem de kendi tarzımızla. Gazetemizde bizimle ve siteyle ilgili haberler olacaktı. En önemli kuralımız bütün haberler kesinlikle gerçek olacaktı. Bu fikir bizi çok heyecanlandırdı. Ama o günden sonra site sakinlerinin sakinliği bir miktar bozuldu tabii.

Plan ve hazırlık yapmak için çardağı kullanmaya karar verdik. Daha güzel bir ofis olamazdı. Yeşillikler içinde bir masamız, renkli yumuşak minderli sandalyelerimiz hatta malzemelerimizi koymak için bir de dolabımız vardı. Piraye büyük resim defterini, Buse renkli kalemlerini, Kerem çektiğin an fotoğrafı veren anlık fotoğraf makinesini getirdi. Unutmadan Eyüp de sandviç ve ayran getirdi ilk toplantımıza. Ben mi? Ben de ilk haberimizi (pardon havuz mağlubiyetimizden sonraki ilk) getirdim.

Çok iyi balık tuttuğunu iddia eden Hüseyin Amca meğer balıkları balıkçıdan alıyormuş. Annem onu uzak bir semtte balık alırken görmüş. Neyse ki Hüseyin Amca annemi görmemiş. Mesai arkadaşlarım bu habere çok güldü. Hemen hazırlıklara başladık.

Hüseyin Amca akşam beş sularında elinde poşetle eve gelirdi. Hepimiz o saatte otoparka gittik ve onu beklemeye koyulduk. O sırada arabadan bir aile indi. Bizim yaşlarımızda bir kız, annesi ve babası. Kerem gözlerini kızıdan alamıyordu. Kıza tekrar bakınca onu hatırladım. Geçen sene Kerem ile hep uzaktan uzağa bakışmışlardı ama hiç konuşmamışlardı. Kız, Kerem'i görünce gülümseyip kafasını çevirdi ve bavulunu çekerek yürümeye devam etti. Uzaktan aşk yaşıyorlardı resmen.

Çok geçmeden Hüseyin Amca'nın kırmızı arabası görüldü. Adamcağız elinde poşetlerle uğraşırken başına üşüştük ve ona, gazete çıkaracağımızı ve kendisini de haber yapacağımızı söyledik. "Benim neyimi haber yapacaksınız?" diye sormadı bile. Resmen bizi ciddiye almadı. Oysaki hepimiz altıncı sınıfı bitirmiştik. Hatta ben an-

nemin boyunu 1 santimetre geçmiştim bile. Yani daha ne olsun değil mi? Ciddiye alınmak için ne kadar büyümek gerekiyordu? Neyse sonuç olarak, elinde balık poşeti ile fotoğrafını çekmemize izin verdi. Bence hayatının hatasıydı.

Kerem makineden çıkan kğıdı yelpaze gibi birkaç kere salladı. Fotoğraf yavaş yavaş belirme-ye başladı. Sanki sihirli bir an gibiydi. Hepimiz fotoğrafı sırayla elimize alıp yakından baktık. Sonra koşturarak ardağa gittik, yani ofisimize.

Herkesin yeteneğine göre iş bölümü yaptık. Daha doğrusu görev tanımları kendiliğinden ge-lişti. Kerem fotoğrafımız olmuştu. Eyüp de yi-yecek içecek müdürümüz. Biz ofise geçerken o koşarak ya kendi evine ya bizimkilere uğruyor, yiyecek içecek getiriyordu.

Piraye tasarım müdürü oldu. Fotoğrafı alıp sayfanın sol tarafına doğru ama altına, üstüne, sağına ve soluna da yazı yazabilecek kadar boşluk bırakarak yapıştırdı. Hepimiz soluğumuzu tutmuş onu izliyorduk. Sıra en zor blmdeydi. Bu haberi en iyi şekilde yazmalıydık. Buse tam bir kitap kurdudur. O yüzden onu yazı işleri müdürü yaptık. Buse söyledi, Piraye yazdı.